

de ikkeværdiførgende arbejder. Det gør, at ejerne langt hen ad vejen kan være ligeglade med de ikkeværdiførgende arbejder, fordi de ikke berører hans ejendomsværdi senere.

Det vil også givet skærpe kommunernes tilsyn med projekterne, hvis de kom til at betale en større del af udgifterne. Men det er et spørgsmål, om deres andel ikke allerede er stor nok til, at de har en væsentlig interesse i at holde udgifterne nede. Jeg har i hvert fald mødt mange kommuner, hvor den andel, de betaler, havde en stor indflydelse på, hvad de tillod blot med den mindre del, de betalte dengang.

Skal man have fat i en større kommunal betaling, så er det vores opfattelse, at det nok ikke er på de ikkeværdiførgende arbejder, men måske på de værdiførgende arbejder, hvor kommunerne i øjeblikket ikke betaler noget, hvor staten betaler det hele. Men vi er usikre på, om kommunerne rent faktisk kan bære en større andel, uden at det vil sætte byfornyelsen i stå, og det ønsker vi ikke.

Der, der måske var opgaven, var måske i højere grad at se på en nærmere prioritering af, hvilke ejendomme man tager fat på og giver støtte til. Og jeg synes, det er vigtigt at sige, at det ikke er de konkrete ombygningers størrelse, der er afgørende for indgrebet. Der kan være mange gode grunde til, at det bliver meget dyrt at ombygge en ejendom. Men det, der er vigtigt, er at se på, om de incitamentet både ved de store og de små ombygninger er tilstrækkelige til, at man holder priserne nede. Og problemet kan lige så meget være ved de mindre ombygninger, som det kan være ved de store ombygninger. Så det ville være forkert udelukkende at fokusere på de store ombygninger.

Når det så er sagt, ja, så har jeg også sagt, at vi meget gerne vil være med til at se på det problem, som Frihed 2000 rejser, og så få en fornuftig incitamentsstruktur. Det har altid været et problem med byfornyelsen, som jeg sagde i starten.

Jeg har set mange ejendomme, der er sat i stand uden om byfornyelsen, som egentlig umiddelbart blev meget billigere, fordi man fik meget mere ud af pengene, når det ikke var under byfornyelsen, modsat projekter med den samme opgave under byfornyelsen. Jeg har også set projekter, som har været kendetegnet ved, at man gik mere nænsomt frem, og hvor man foretog fornyelsen i etaper, som også var med til at gøre det mere overskueligt og måske

også på den måde var med til at holde priserne nede.

Så med disse bemærkninger vil jeg sige, at det er vores opfattelse, at vi kan hente nogle forbedringer på incitamentstrukturen især ved at se på ejernes betaling til byfornyelsen og måske også ved at se lidt nærmere på, hvad kommunerne betaler.

Egil Møller (DF):

Forslagsstillerne har i bemærkningerne til lovforslaget anført eksempler fra medierne på, at lejligheder i Københavnsområdet er byfornyset for både 2 og 3 mio. kr.

Det siger sig selv, at det går unødigt langsomt med at byforny, såfremt udgifterne virker urimeligt høje. Støttesystemet har for de høje ombygningsudgifter den konsekvens, at det offentlige betaler udgifter, der ligger over 6.000-8.000 kr. pr. m², uden at muligheden for at lægge hele ombygningsudgiften over på lejerne kan finde sted. Man må nok erkende, at kommunernes motivation til at holde igen med at gennemføre omkostningskrævende ombygninger ikke er til stede, når staten betaler en stor del af ombygningsudgiften.

Forslagsstillerne ønsker derfor en ordning, hvorefter kommunerne afholder al offentlig støtte inklusive eventuelle tab på garantier efter loven til den del af de godkendte forbedringsudgifter. Efter Dansk Folkepartis mening lyder forslaget til at være en rigtig måde at løse problemerne med finansiering på, men virkeligheden vil nok herefter være, at der bliver en reduceret byfornyelse, og det ønsker vi ikke. Vi ønsker til gengæld en stærkere byfornyelse.

Udvalgsarbejdet vil afgøre, hvorledes Dansk Folkeparti vil stemme til lovforslaget.

Annie Lunde Hansen (CD):

Med dette forslag ønsker Frihed 2000 at styrke incitamentet til at holde udgifterne til de enkelte byfornyelsesprojekter nede på et passende plan, noget, de nuværende regler efter forslagsstillerens opfattelse ikke gør. Derimod lægger de nuværende regler efter forslagsstillerens mening op til, at kommunerne ret ubekymrede kan se til, at ombygningsudgifterne bliver meget høje med et stort ressourcspild til følge. Og det kan man vist ikke være uenig i.

I CD mener vi, at byfornyelsesloven tjener et rigtig godt formål. Byfornyelse er en nødvendig, men dyr opgave. Den har et boligsocialt sigte, den er bygningsbevarende, og den har